

6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság által kötött, vitatott finanszírozási és hitelmegállapodások túllépik a tanácsi végrehajtási határozat és az (EU) 2021/241 rendelet értelmében a Bizottságra ruházott hatásköröket, és ezáltal sértik az uniós jogot, mivel a finanszírozási megállapodás 6. cikkének (5) bekezdése és 18. cikkének (1) bekezdése, valamint a hitelmegállapodás 7. cikkének (5) bekezdése és 28. cikkének (1) bekezdése még akkor is lehetővé teszi a finanszírozás folyósítását, ha nem érik el a tanácsi végrehajtási határozatban előírt F1G, F2G és F3G jogállamisági mérföldköveket.

2023. március 13-án benyújtott kereset – Swenters kontra Bizottság

(T-142/23. sz. ügy)

(2023/C 189/46)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Ivo Swenters (Hasselt, Belgium) (képviselő: J. Coninx ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a keresetet formailag és tartalmilag elfogadhatónak és megalapozottnak;
- következképpen semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EUMSZ 101. cikknek és az EUMSZ 102. cikknek az SCR-Sibelco NV, a Cimenteries C.B.R. Cementbedrijf NV, a Grintbedrijf SBS NV, a Kieselgroeve Varenberg NV, a Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, a Sibelco Nederland BV, a Van Nieuwpoort Groep BV, a Heidelbergcement AG és a Hülskens Holding GmbH & Co általi állítólagos megsértésével kapcsolatos panaszát elutasító, 2023. január 13-i bizottsági határozat (AT.40683 – „belga homok” ügy) elleni keresetének alátámasztása érdekében a következő két jogalapra hivatkozik:

1. Első jogalap: a Bizottság nem tett eleget vizsgálati és indokolási kötelezettségének

A Bizottság nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy alaposan megvizsgálja a felperes által hivatkozott körülményeket és megállapodásokat, jóllehet súlyos versenytorzulások álltak fenn. A Bizottság a felperes által előadott érveket elemzés nélkül elutasította, és a megtámadott határozatban csak sommás és felületes megállapításokra szorítkozott.

2. Második jogalap: a Bizottság nem értékelte megfelelően az Unió tekintetében fennálló jelentőséget

A Bizottság tévesen helyezkedett azon álláspontra, hogy a felperes által hivatkozott jogsértések láthatólag egyetlen tagállamra korlátozódnak, és így nem ismerte el a tényállás nemzetközi dimenzióját. A Bizottság továbbá figyelmen kívül hagyta a jogsértések időtartamát, és tévesen jutott azon következtetésre, hogy a nemzeti bíróságok és hatóságok megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy értékeljék a felperes által hivatkozott versenytorzító magatartásokat.
